majetku státem zabraném. Okolnost, že se pěstují sazenice štěpů ušlechtilých, na věci nic nemění, neboť i vysazování stromů ovocných ušlechtilého druhu jest obsaženo v pojmu řádného hospodaření na majetku zabraném (odst. 5 § 2 zák. z 12. února 1920 č. 118 Sb. Z povahy věci plyne, že poměr této funkce k ostatnímu hospodářskému určení ovocné školky mohl by míti význam jen, kdyby šlo skutečně již jen o posouzení, zda »objekt« dle § 3 a) záb. zák. slouží hospodaření na majetku státem zabraném; pro otázku »objektu« nelze však z něho dovozovati nic.

Není tedy nezákonným, když stpú shledal, že i ovocná školka ve K. neslouží jinému účelu než výrobě zemědělské v širším slova smyslu, a nepřiznal jí povahy objektu dle § 3 a) záb. zák. Ježto pak nedostatek i jen jednoho z předpokladů § 3 a) záb. zák. působí, že nemovitost nemůže býti podle § 3 a) záb. zák. s úspěchem reklamována, není v odporu se zákonem, když žal. úřad vyslovil, že jest bezúčelno jeho rozhodování o žádosti dle § 7 záb. zák., ježto scházejí i ostatní předpoklady vyloučení ovocné školky ze záboru.

Že by toto hledisko vybočovalo z mezí úvah, jež jsou rozhodování žal. úřadu dány §em 7. záb. zák. stížnost netvrdí, a nemohl proto ani nss nař. rozhodnutí po této stránce přezkoumati. Bylo proto stížnost do rozhodnutí z 28. dubna 1925 zamítnouti jako bezdůvodnou.

B. Podle toho, co shora ad A. II. uvedeno, nutno na výrok žal. úřadu ze 7. dubna 1925 pohlížeti jen jako na odepření procesního opatření, jež samo o sobě nemůže zasáhnouti do subj. práv strany, nýbrž jež lze posuzovati až při hodnocení výroku, který ve věci samé bude učiněn. Jest proto výrok ten z kognice nss-u podle § 2 zák. o ss vyloučen, a bylo proto stížnost do tohoto výrku podanou odmítnouti jako nepřípustnou.

č. 5514.

Obecní zaměstnanci. — Administrativní řízení (Podkarpatská Rus): Civilní správa Podkarpatské Rusi není příslušná, rozhodovati (místo min. vnitra) ve věcech disciplinárního propuštění úředníka města s regul. magistrátem.

(Nález ze dne 23. března 1926 č. 5925).

Věc: Emerich T. v Mukačevě proti civilní správě Podkarpatské Rusi stran disciplinárního nálezu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nekákonnost.

Důvody: Dne 12. května 1924 došel k měst. notářskému úřadu v Mukačevě přípis sborového soudu v Beregsázu z 5. května 1924, podle něhož suspendovaný úředník městský v Mukačevě Emerich T. byl pro činy spáchané ve vlastnosti pasového úředníka r. 1920 v Mukačevě odsouzen pravoplatně pro přečin § 465 tr. zák. a odsouzen do vězení na 2 měsíce. Měst. notářský úřad vyžádal si opis dotčeného soudního rozsudku a když opis došel zavedla měst. notářská rada v Mukačevě proti Emerichu T. usnesením z 27. května 1924 disc. řízení na základě § 107 zák. čl. XXII : 1886 a suspendovala jej současně s úřadu. Rozhodnutí to bylo st-li doručeno dne 29. května 1924 a nepodal z něho odvolání. Dne

16. července 1924 žádal st-l u měst. notářského úřadu protokolárně za odklad zakončení disc. řízení do doby pravoplatného rozhodnutí soudu o žádosti za podmínečný odklad trestu. Měst. notářský úřad předložil pak spisy žup. úřadu ve smyslu § 98 zák. čl. XXII : 1886 k dalšímu řízení. Žup. úřad zamítl rozhodnutím z 18. července 1924 žádost st-lovu za odklad disc. řízení ve smyslu uvedeného zákona a potrestal jej ve smyslu §§ 98, 107 a 108 tohoto zák. zbavením úřadu. Civilní správa Podk. Rusi k odvolání st-lovu toto rozhodnutí nař. rozhodnutím potvrdila, ježto pravoplatné odsouzení k dvouměsíčnímu vězení pro přečin § 465 uh. tr. zák. je dostatečným důvodem k propuštění úředníka z veřejné služby.

Maje rozhodovati o stížnosti do rozhodnutí tohoto podané, musil nss předem z úřední moci zkoumati, bylo-li rozhodnutí to vydáno úřadem kompetentním.

Po té stránce ustanovuje § 98 b) zák. čl. XXII : 1886, že k rozhodování v I. stolici v disc. věcech úředníků měst s regulovaným magistrátem, jakým je také město Mukačevo, pakliže jde o případ těžkého přečinu, který může míti v zápětí ztrátu úřadu, povolána je disc. komise správního výboru župního a že z jejího rozhodnutí lze se odvolati k min. vnitra: Tento kompetenční předpis zůstal v plném rozsthu v platnosti také po vydání zák. čl. XXVI : 1896 o uher. ss, který záležitosti tohoto druhu k působnosti ss-u vůbec nepřikazuje. Teprve vl. nařízením ze 7. června 1923 č. 113 Sb. byla na zmíněné úpravě provedena změna potud, že bylo v § 2 stanoveno, že se působnost správního výboru župy v případech, ve kterých tento podle právních předpisů v Podk. Rusi platných rozhodoval dosud v první stolici, přenáší na župana (správce župního úřadu). Stran působnosti ministerstev v případech, kdy tato podle právních předpisů v Podk. Rusi platných rozhodovala dosud v II. stolici, nebylo však ani tímto nařízením změněno ničeho (§ 5), zejména nebyla v takových případech povolána k rozhodování v II. stolici civ. správa Podk. Rusi, o jejíž kompetenci mluví výslovně předpisy §§ 3 a 4 cit. vlád. nař., které na ni přenášejí toliko působnost správního výboru župy v případech, kde podle právních předpisů v Podk. Rusi platných rozhodoval dosud v první stolici místožupan a v druhé správní výbor župy nebo kde rozhodoval správní výbor župy dosud ve třetí stolici. Je tedy i dnes ještě min. vnitra povolán, aby v II. stolici rozhodoval v disc. věcech druhu výše naznačeného a rozhodla-li o odvolání st-lově z rozhodnutí žup. úřadu v II. stolici civ. správa Podk. Rusi, osobila si tím kompetenci, která jí dle toho, co uvedeno, nepřísluší, a je rozhodnutí její nezákonné.

Č. 5515.

Pozemková reforma. — Řízení před nss-em: Platební rozkaz fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků je »rozhodnutím správního úřadu«, není však rozhodnutím konečným.

(Nález ze dne 23. března 1926 č. 6045.)

Věc: Dr. Michal E. v Č. proti fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků při stpú-ě o hektarový příspěvek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.